

י' באלול תשפ"ד, 13.9.24

נוער יבנה ובנות צה"י במפגש סליחות (פתוח לציבור. מדי ערב בשעה 22:00 בבית המדרש).

ומהרה, רויץ לעזרה,
לפני שוכן מעונים.
ומפשע, וגם רשע,
ברח ופחד מאסונים.
אנא שעה,
שמך יודעי,
ישראל נאמנים.
לך אדני-י הצדקה.
ולנו בשת הפנים:

בן אדם,
מה לך נרדם,
קום קרא בתחנונים.
שפך שיחה,
דרש סליחה,
מאדון האדונים.
רחץ וטהר,
ואל תאחר,
בטרם ימים פונים.

מתוך הסליחות בנוסח ספרד

שבת פרשת כי תצא

הדלקת נרות - 18:27, צאת השבת - 19:25

גיליון 1629

שבת פרשת כי תצא

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

קידוש לכבוד בת המצווה של תמר עופרן.

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

18:15 - בנות משפחת עופרן מזמינות את ציבור הנשים לתפילת

וסעודה שלישית קלה, לכבוד בת המצווה של תמר, בבית המדרש.

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 18:40

שיעורי השבת

לאחר מוסף וקידוש

יוחנן מאלי

לאחר מנחה (בערך ב-17:30)

הרב אילעאי

מלחמות אחים

מאז ועד היום

מזל טוב!

זרני ואופק אניקסטר
אהוזת הבת, כיו
אפרה ואמה
אסבתא רבתא צינה
אזל המשפחה!

אתמר עופרן
בת המצווה
אהוריק אביטל והרב אילעאי
אזל המשפחה

אערה ואויס וסטרייק
אבת מצווה אא
בתק אאילת ואיתי

אענא אאטאן ורוני (ביטאן)
אניאאכס
אהוריק דוסי (הדס) ואאיר
אסבתא אאסא אאסי ואורי
אזל החמורה

להתראות בשנחות

- מסיבת בת המצווה של שחף בלנקשטיין תתקיים, אי"ה, ביום שני, י"ג באלול (16.9).
- חתונתם של מיתר אניקסטר עם בח"ל יוגב דרור תתקיים, אי"ה, ביום רביעי ט"ו באלול (18.9).

מי לא היה "ירא אלקים"?

אם האתנחתא, המחלקת את הפסוק לשניים, היתה במילה "אחריך", היינו מבינים שהנושא של החלק הראשון הוא 'עמלק', הנושא של החלק השני הוא 'ישראל', ועל ישראל נאמר: "וְאַתָּה עֵיפָ וַיִּגַע וְלֹא יִרָא אֱלֹהִים". אך האתנחתא נמצאת במילה " וַיִּגַע", ולכן עולה השאלה: מי לא היה "ירא אלקים"?

במכילתא כתוב: "אחרים אומרים: **ולא ירא אלקים** - **אלו ישראל**, שלא היו בידם מצוות". כלומר, עמלק הצליח לפגוע בהם מכיוון שלא שמרו מצוות. וכן מבאר בעל "העמק דבר": "**ולא ירא אלקים** - **מדבר על ישראל**, שאילו יִרָאוּ - לא היית עיִף ולא יגע". לעומת הדעה הזו אומר הספרי: "וְאַתָּה עֵיפָ וַיִּגַע - ישראל, **ולא ירא אלקים** - **עמלק**", ומסביר בעל ה"תורה תמימה": "קשה לו לפרש שמדבר על ישראל, משום שאם כך (1) לא היה הקב"ה נוקם כל כך נקמתו מעמלק, וגם (2) היה לו לומר 'ולא יראת אלוקים', בנוכח".

מִיכָל מִצַּטֵּט מִפְּרָשִׁים נוֹסְפִים, וּמִסַּכִּים:

"נראה לומר שדעת בעל טעמי המקרא אינה תואמת את הפירוש הראשון (שבמילה 'ירא' הכוונה לישראל), אלא נראה שהאתנחתא המחלקת את הפסוק לשניים דווקא לאחר המילה "וַיִּגַע" תואמת את הפירוש השני (שבמילה 'ירא' הכוונה לעמלק). הביטוי "וְאַתָּה עֵיפָ וַיִּגַע" כאילו נתון בתוך סוגריים, וכך צריך לקרוא את הפסוק: זְכוֹר אֶת ... אֲשֶׁר קָרָה עִמָּלְךָ בְּדַרְךָ, וַיִּזְנֶב בְּךָ עִמָּלְךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אֲחֵרֶיךָ, וְהוּא עִמָּלְךָ **לֹא יִרָא אֱלֹהִים**, וגם מנצל עמלק את העובדה שבאותו הזמן אָתָּה - עם ישראל - עֵיפָ וַיִּגַע".

חברנו מיכאל (מִיכָל) פרלמן ז"ל היה מחשובי המומחים בתחום "טעמי המקרא", ומראשי המדברים בחקר משמעותם של הטעמים לפירוש הפסוקים. אין כאן המקום להרחיב על כל פועלו החלוצי, ועל כל תרומתו הייחודית לקיבוץ, ואסתפק בהארת פועלו בתחום התרבות: מתוך הבנת חשיבות המוסיקה לחיי החברה, השכיל מִיכָל לַקְדֵּם מימיה הראשונים של קבוצת יבנה את השירה והנגינה. הוא הלחין שירים, זמירות ופסוקים (למשל: המנון בני עקיבא "יד אחים", "צור משלו אכלנו", "ברוך הבא" בכניסה לחופה), ניצח על המקהלה, ועסק בהנחלת חינוך מוסיקלי לילדים.

מִיכָל היה המדריך המיתולוגי של "ההכשרה האמריקאית", ופעיל בתחומים נוספים, אך מעל לכל מִיכָל היה איש טעמי המקרא. בזכותו למדנו כולנו - גם בנים וגם בנות - את הקריאה על פי טעמי המקרא; בזכותו כולנו יודעים בע"פ את "שירת האזינו", והוא השגיח שכילדים העוברים לפני התיבה ב"אנעים זמירות" נקרא נכון את המילים ונפסק נכון את המשפטים. לא נתעלם מכך שעבור הקוראים בתורה היתה נוכחותו בבית הכנסת ובקיאותו בטעמים מאיימת למדי.

לזכרו המבורך נביא עיון קצר בפרשת השבוע:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עִמָּלְךָ בְּדַרְךָ
בְּצֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם:

אֲשֶׁר קָרָה בְּדַרְךָ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל-הַנְּחָשִׁים
אֲחֵרֶיךָ וְאַתָּה עֵיפָ וַיִּגַע וְלֹא יִרָא אֱלֹהִים:

לפנות מקום לתקווה

בתוך הימים הלא-פשוטים האלה, התכנסנו לערב קסום של שירה וספוקן וורד, בסימן "לפנות מקום לתקווה".
לפניכם שני קטעים של "ספוקן וורד" שהוקראו באותו ערב:

היכר אילי אילי:

ואנחנו הרי חזקים, ויש לנו מסרת איתנה,
למרות שההיסטוריה שלנו אף פעם לא הייתה קיטנה.
אנחנו נאכל שוב תפוח בדבש,
ונגיד שוב סליחות בפגימה,
חלק ישמחו שעדו שר ושר
וחלק לא יבינו למה התפלה לא תמה.
יהיו לולב ואתרוג וספה, ותפלה לגשם בעננים,
וגם השנה כנראה נתפלל עם העבריינים.
אנחנו נמשיך לצעד בדרך ונשמר על המורשת,
ונדפק על השלחן כשנשיר "ארשת".
רק דבר אחר לא ברור לי וזה מפחיד אותי נורא,
האם נרקד השנה בשמחת תורה?

חברות וחברים, הגיע שלב האחולים,
כדאי להקשיב, להפסיק רגע עם הריכולים.
הייתה שנה נוראה - חטופים, מפגים, חללים.
עם אויבים נוראים שבשום זוויה לא בוחלים.
אנחנו בתחלת המסע, הכאב עוד רחוק מלהחלים.

אך אל מול כל הרע
הייתה פה אהבה בוערת כגחלים,
ואחוה ורעות שנשפכו כנחלים.
התגייסות של קהלה וגבורה של חילים,
ואור של חברות שבוקע מבין הצללים.
אתם התקוה שלי בימים אפלים,
שתכלה תשפ"ד וימיה המקללים,
תשפ"ה - יאללה מתחילים...

אתמול היה ראש חודש אלול.
קצת פחות חם ולח, האויר כבר צלול.
תכף מתחילה לה שנה חדשה,
אחרי זו החולפת שהייתה קשה קשה קשה.
"עם הנצח", כך אומר השיר, "לא מפחד מדרך ארצה".
ובכל זאת החרדה מתגנבת אחרי עוד מפה ועוד מפה ועוד מפה.
"אם תחנה עלי מחנה לא ירא לפיי" התחלנו להכריז ערב ובקר,
כאלו שאמונה בה' היא סוג של איזה ג'וקר.
אצלי לפחות, אחרי השנה הזו, משהו בה סדוק.
הגרון חנוק,
הלב מחוק,
המוח צסוק,
מישהו מוכן לתת לי חבוק?

כי גם אני כמו כלם, הרבה כאב חויתי,
כגברים בלילה דמעות בכיתי,
לנגדי תמיד את ה' שויתי,
וכמו בכדורגל - לנסים קויתי.

את האזעקות שפקעו השנה שוב ושוב מהצופר,
יחליפו תכף יבבות שבורות של שופר.
כשישראל ישמיע תקיעה, תרוצה ושבירים,
נתכנס לנסות לרפא את לבבותינו השבורים.
וכשחזן ישאף מלא ראות ויתקע בגאון,
כלם הרי יגניבו מבט וימדדו בשעון.
כי "ארך נשימה" זה שם המשחק -
זה מה שקובע מי יבכה ומי יצחק.

איחולים לפתיחת השנה

ני יעקבי:

אָבֵל
אל תקחי את זה אישית
אני ציני רב הזמן לאחרונה
זאת דרך פעלה
שמעתי שזאת סגלה גדולה
סגלה להמשיך לתפקד
אחרי המלואים אחרי המלחמה אחרי האבדנים
אני ציני מחד
אני משרד עסקים כרגיל
כאלו בחדר אין וואחד של פיל
כאלו הקונספציה לא התמוטטה
כאלו כל אזרחי ישראל ישנים הלילה במטה.
אני ציני כי החיים ממשיכים
כי יש עבודה ויש אשה וילדים
ויש הנהלת קהלה מוצצה ואספות
כי חייבים להבין כבר אם נגיש בסגנון קפטריה או לפי מנות.
אז לא חייבים שתדבר
לא בכוח
גמרנו את זה יפה
ולמחרת בבקר אני מחכה ליד המכונית קפה.
אז נגש אלי
אחד חבר קבוצ מערב
והיתה לו תלונה לגיטימית שנשאר אור דלוק בזוגון ה'ר'.
עכשו
רציתי לענות לו אבל כנראה שלא הבנתי את המצב
לאשורו
והדיון מהערב התחיל לספר שוב את ספורו
חייכתי בצניניות ואמרתי לו בקטנה
כאלו מה זה קצת חשמל לעצמת מה שקרה השנה.
טוב תרגע הוא צנה
ככה זה שאין ערכים

אז בואו נתחיל בכריף קצר
ערב אחד שקט עוד לא מאחר
ערב נעים בסלון לפני כמה שבועות
אני, יושב לי בשקט וואלה לא מחפש צרות
אני גם לא מחפש סמול טוק
לא מחפש וכוחים
לא מחפש דיונים
אתגרים
אני באפן כללי ובאפן אישי
לא מחפש שום מגע עם המין האנושי
אבל מה לעשות
שבת אדם אחת אלי נגשה
ומה לעשות שבמקרה היתה זו האשה
ה-אשה זאת שלה אני נשוי
הגיעה והתישבה עם מבט כזה של זה לא סובל דחוי
תקשיב
אני מקשיב
אני מגיעה בכובעי כחלק מצוות פתיחת השנה.
אנחנו צריכים שתעשה ספוקן וורד
הנושא, תפים אחולים לשנה החדשה
אה נפלא איזה נושא מדהים
בחרתם באדם הנכון אני הרי איש של מלים
אז ככה אתם רושמים?
שתהיה שנת ברכה שנת שלום שנת בטחון
שישראל תמשיך תמיד לשגשג במקום הראשון
שבמיד האשר נמשיך לככב
ושתמיד תמיד תמיד גרע לפתח את הלב
אתה ציני
היא אמרה
אני ציני
אשרתי מידית

גם כן עוד נקלט בלי שרשים
הלו הלו אני בן משק עניתי
רק משק אחר
כלנו חלק מאותה תנועה
טוב הוא עונה ובוא תהיה אמת
ניר עציון לא באמת חלק מהקבוץ הדתי

התפשט לי בגוף חם לא הגיוני
ואמרתי לו תסלח לי אני
אני

ואני מתחיל לבעבע
לבעבע כמו הסיר מרק של אלקה
לבעבע כמו הגולש של ערב פסח
לבעבע כמו הדיון על הפרטת המזון
לבעבע ומתחת לעור
ועולים לי עצבים מבעבעים
הכל מסתובב מתערבב
לכדי הפלה ורסוק של חומות ההדקה
של הסתתרות מאחורי דחקות והצחקה
של לא להסתפל לאמת בפנים
של לספר לכלם את אותם הספורים
שלא להתעלם כאלו האדמה לא רעדה
כאלו כלנו לא שוחים בתוך התקוף של חרדה.

ופשוט צעקתי עליו
את מי מענין
אחולים לשנה החדשה
והוספתי תחת מבטו המפתע
ועיניו שנפתחו בבעתה
מה כבר אני יכול להגיד?
שכמו כלם כאן אני חרד מהעתיד?
שלא נעים להודות אבל גם לי בעקר מפחיד
שלפעמים בא לי לעצר ולצעק מה אני היחיד!?

מעביר את היום בשגרה בכאלו
כשבקע המוח צועק לי הצילו

ואחרי הכל חשכה גם היום הזה תם
ואני מתכסה בחרדה קיומית ונרדם
נרדם?

הצחקתם אותי צחוק ציני ומרשע
עכשו מתחיל מרתון של מחשבות רצות
בדרך להתשה
וכן הלאה כן הלאה אותו הדבר יהיה מחר
ממש הספור שאינו נגמר

השתררה דממה של כל חדר האכל
הלם

אפשר לחתוך את המתח במכונת חתוך הלחם
תראה הוא אמר בקול מצטדק
תשאיר את האור בה' ו' דולק

סליחה סליחה

זה לא אישי אנשים

פשוט השנה הזאת לקחה אותי לאקסטרים
יש לי סבלנות של פעוט ועדינות של מחרשה
וקצת פחות אחולים לשנה החדשה

איזה ילד יצאתי

כשהייתי ילד הייתי תמים.

מפלצות בארון ואכל טעים
ספורי אגדות גבורים בשמים
קניץ וגלידה וסלטות במים

אולי

הייתי קצת תמים מדי

ואולי בכלל

לא הייתי יוצא מן הכלל

כלנו

דור התמימות

הדור שהעריך את מה

שנקרא דור הנפילים

דור ה-נפילים

דור תש"ח

הדור שעליו ספר

הדור הלא נשכח

הדור הענק

הדור החזק

הדור שהקים ויבש וגאל

הדור שחי על מים על לחם

ולפעמים על מעט בצל

היה להם חם

היה להם קר

אבל היה להם גב שבחיים לא נשבר

אולי

אולי הוא כן נשבר

אבל גם זה רק לפעמים

אולי הלחם היה יבש והמים היו חמים

אבל עבדה אחת אין לערער

את המדינה הזאת הם בנו

מעשה ידיהם להתפאר

וכשחושבים על זה כמה דקות

גם ב-48 היו מלחמות

היה אסון ואחוז מהאכלוסיה

היו נפגעים

אבל היה גם

אקורדיון וספרות ושמחת חיים

גם

היו שם אנשים

פשוטים

שכנראה גם פחדו

ואבדו

והתקשו לראות כל רגע נתון את האפק.

והסדירו נשימה והסדירו את הדפק

והציניות לא המצאה במאה הנוכחית

והדחקה גם היא סוג של תבנית אנושית.

ואם אחרי 48 המשיכו לחלם

ומצאו לאהבה ומשפחה ותרבות מעט מקום

והשאירו לנו ירק ויפה ומדינה חפשית.

ובין השורות אמרו לנו לא לקחת את זה אישית

הכאב לא סוף הוא גם לא התחלה

הוא חלק מהחיים

מהנסיצה

גם כשהיא לא קלה

אז אחולים לשנה החדשה:

שנמשיך להתלונן

אנחנו הרי לא רק יהודים אנחנו קבוצניקים

על התור למכונת הקפה

על הקפה הרושמת בחיוף רפה

על ל"ג בעומר האם, האמנם

על למה בשם אלוהים כל כך חם

על צחוק ילדים בין שתים לארבע

על בפה

של כלב במקום לא מיעד

על תורנות חתנה השלישית כבר החדש

ושיזפו כמוכן לבנין עדי עד

נו הבנתם המסר ברור

אני פשוט רוצה בשבילי בשביל כלם

לחזור להתרגש מחשמל שדלק כל הלילה סתם

לחייך באמת מכל הלב

להשכב אחרון על הדשא הירק

להכריז בלב הנה עץ!

לשמע מלים ראשונות של תינוק בלב מתפוצץ,

לחטא בעוד עוגת תפוחים מפלאת

ולחיות בתוך שגרה מלאה מלאה מלאה

שגרה כזאת של פעם לא מזמן

אסף של רגעים

שמרכיבים

את החמר שהוא, היקר מפז.

איך קראנו לזה?

אה, כן. החיים עצמם.

כמו החמניות

בכניסה לקיבוץ עומד מיצג החמניות, שִׁיזְמָה חמוטל והפיקה - דגנית גלס. לפניכם שתי תמונות, העליונה צולמה בסיום הפרויקט, לפני שלושה חודשים, ופורסמה ב"מבית" עם מילותיה של דגנית (מימין). השנייה צולמה השבוע. לנוכח מראהו הנוכחי של המיצג, ביקשה דגנית לערב את הציבור בנושא, ולשתף אותו במחשבותיה האם לשפץ את המיזם.

כמו החמניות
מבטם תר אחר השמש
מבקש אור
קרני תקנה מחממות
כמוהו,
הזמן החולף נכר בגופם
מצלק את נפשם
מכרסם בתודעת כלנו,
כמונו,
כמוך וכמוני
נפצי חיים, בית, אור,
משפחה
מחכים לכם!

במסכה, בבית, עם חברים או משפחה
החמניות נראות רע
המראה קשה לעין
ללב עוד יותר
הלואי ויכלתי לתקן
הלואי וכבר נראה אותם
שבים לביתם
לאדמתם

פנו אלי, יותר מפעם
לתקן ולשפץ את החמניות
ואני, ידי כבולות
לבי עורג לשפץ, לתקן
שיראו טוב, שיהיו יפים ובהקים,
מקלחים ומחייכים,
כמו שעזבנו אותם שם
בבקרו של חג

החמניות,
פרח שמש וחיים
פרח עונתי, כמונו, ארעיים בעולם
כמו החטופים,
נתונים לחסדו של אל-הים
לחסדם של אכזרים באנושות
כל אחד במקום בו הוא מחזק
נתון לפגעי הזמן, האכזריות,
לרוע, לשמש, לאבק, לאור ולחשך

ירקונים 11

חולות וביצורים בדרום אשדוד

כבר בתקופת המקרא שליטים לטשו עיניים לחופה הנטוש של אשדוד המודרנית. הכנענים והאשורים יקימו בה ישובים מבוצרים, היוונים, הרומאים והנוצרים יקימו בה מבני ציבור מפוארים, והמוסלמים יקימו ביצורי חוף.

נסייר עם דינה שלוי, במה שהולך ומתפתח כפארק אקולוגי בדרום הכרך, בתל אשדוד ים, נסייר ונצפה בחיזיון במצודה המשוחזרת ועוד.

יום שלישי, כ"א באלול תשפ"ד, 24.9.2024
יציאה: 17:30, חזרה משוערת: 21:00

למגיעים עצמאית: ב-18:00, רובע ט"ו - רחוב בטהובן פינת ואן גוך.

קפה ועוגה - עליכם!
ציוד מומלץ: כובע, נעליים/סנדלים לחול, מים, מקל-כסא.

א-א-א

אריה ברנע, אבי ששון, אליקים איטלי
הסיור פתוח לכל דיכפין
חברים המעוניינים להיכנס לרשימת התפוצה בוואטסאפ - יפנו לאריה ברנע

משולחנה של הקהילה

שמשון גוטליב

ולהשפיע. עד כה לשמחתנו רובם ככולם הצביעו דרך קהילנט ללא קושי. לצד זאת הקלפי הידנית נפתחה לציבור, אך עד שהעיתון ירד לדפוס ביום חמישי מעטים מאוד בחרו להצביע בדרך הזו. רבים מהמצביעים ציינו לטובה את הנוחות בהצבעה בקהילנט.

אנחנו פונים לחברים להיות שותפים בבחירתם של חברי המועצה. לאחר סגירת הקלפי ביום ראשון נספור את הקולות, וביום שלישי נצא לשלב השני של הבחירה, הכולל בחירת 20 שמות מתוך 40 החברים שזכו במירב הקולות ונתנו את הסכמתם לעמוד לבחירה נוספת. המועצה החדשה תתחיל בכהונתה לאחר החגים. ושוב, הצביעו!

על גבי לוח המודעות

בלובי של חדר האוכל פורסמו שתי תוכנית אדריכליות, של המועדון לחבר שיהיה היכן שהיתה החנות הישנה, ושל תוכנית הפרגולה, שמארגנת ומשלימה את הרחבה שלפני הכל-בו. הכוונה להתאים את הרחבה גם לימי החורף.

אנחנו כרגע בתהליכים של אישורי תכניות לקראת ביצוע, ובקרוב תוצג גם הצעה לשיפור מראה כיכר הכניסה לקיבוץ. מי שמובילה את כל התוכניות היא מיכל סופר ברלב. התוכניות לפני שהן מוצגות לציבור, מובאות לאישור ועדת מתאר כך שללוח הן כבר מגיעות בשלות, והמרחק לביצוע כבר אינו רחוק. כפי שמצוין על גבי הלוח ניתן לפנות למיכל בכל שאלה. שבת שלום!

ראשית, ברכת מזל טוב לחברת הנהלת הקהילה דוסי אלטמן לנישואי ענבל ורוני.

אספת החברים

במוצאי שבת תתקיים אספה, שרובה ככולה תעסוק בנושאי כלכלה. בפועל מדובר בשתי אספות נפרדות. אספה אחת בה יוצגו הדו"חות הכספיים של קרן המילואים. כספי קרן המילואים מנוהלים בתאגיד נפרד. בקרן זו צבורים כספי קרן החיים וכספי הפנסיה של החברים. באספה "הרגילה" יוצגו המאזן והדו"חות הכספיים של הקיבוץ.

הצגת המאזנים אינה משודרת בזום ורק מי שיגיע לאספה בחדר האוכל ייחשף לנתונים. כבשנים קודמות את המאזנים יציגו נציגי משרד רו"ח הרשקו-פרקש. ההצבעה באספה תהיה גלויה בהרמת אצבע והציבור יותר ממוזמן להגיע, להתעדכן ולאשר את הדוחות הכספיים.

בזמן הנותר האספה תיפתח גם לזום, ונדון בהקדמת תקציב לצורך רכישת משאית להובלת ביצים עבור המדרגה. לאחר מכן, ככל שיתיר הזמן, תציג שרית שניר-חפץ את הצעת צוות השילוט של בתי החברים. חומר רקע נשלח לחברים בדואל.

בחירות למועצה

הבחירה למועצה פתוחה ותיסגר רק ביום ראשון בשעה 8:00. אנחנו מבקשים מהחברים להצביע

מרפאה:

טל. 08-8548300, אחיות 8264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il
אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 9:00-12:30, צהריים-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00
בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15, יום ה' 16:00-18:00

חיסונים ! חיסונים !

חיסוני השפעת הגיעו למרפאה, מוזמנים להגיע ולהתחסן בשעות הקבלה הרגילות.

ועוד בקשה קטנה:

מדי פעם לאחר ביקורים במרפאה, שולחת קופת חולים כללית למבוטחיה סקר שביעות רצון על השירות אותו קיבלו במרפאה ...
ברצוננו לבקש מכם למלא את הסקר בצורה רצינית ומוקפדת על מנת שנוכל לייעל את השירות, ולהעניק את המיטב לשביעות רצונכם.
תודה מראש על שיתוף הפעולה.

להיו ימים טובים ובלילות טובות, לוות המרפאה

יומן השבוע

- משק ילדים פתוח - ביום ראשון, בשעות 16:00-17:00.
- בת מצווה שחף בלנקשטיין - ביום שני.
- חתונת מיתר אניקסטר עם יוגב דרור - ביום רביעי.
- מכירה לקראת ראש השנה ב"צבעים משלימים" - יום שישי 10:00-12:00 בסטודיו "בית הקשת".

יהודה עמיחי

עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַמַּיִם לֹחֲצִים בְּעֵז
עַל קִירוֹת הַסְּכָרִים,
עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַחֲסִידוֹת הַלְּבָנוֹת, הַשָּׁבוֹת,
נִהְפְּכוֹת בְּאֲמִצֵּעַ הָרְקִיעַ לְלִהְקוֹת מְטוֹסֵי סִילוֹן,
שׁוֹב נְחוּשׁ כְּמָה חֲזָקוֹת הַצְּלָעוֹת,
וְכִמָּה אֲמִיץ הָאֲוִיר הַחֵם בְּתוֹךְ הָרְאוֹת,
וְכִמָּה הָעֵזָה נְחוּצָה לְאֵהֵב בְּשִׁפְלָה הַגְּלוּיָה,
כְּשֶׁהַסְּכָנוֹת הַגְּבוּהוֹת מְקַמְרוֹת מְעַל,
וְכִמָּה אֵהָבָה דְרוּשָׁה
לְמִלָּא אֶת כָּל הַכְּלִים הָרִיקִים
וְאֶת הַשְּׁעוֹנִים שֶׁהַפְּסִיקוֹ לְמְנוֹת זְמַן,
וְכִמָּה נְשִׁימָה,
סוּפָה שֶׁל נְשִׁימָה,
לְשִׁיר אֶת שִׁיר הָאֲבִיב הַקָּטָן.

מתוך ספרו "עכשיו ובימים האחרים"

על השירים: יצחק ברוכי

מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.